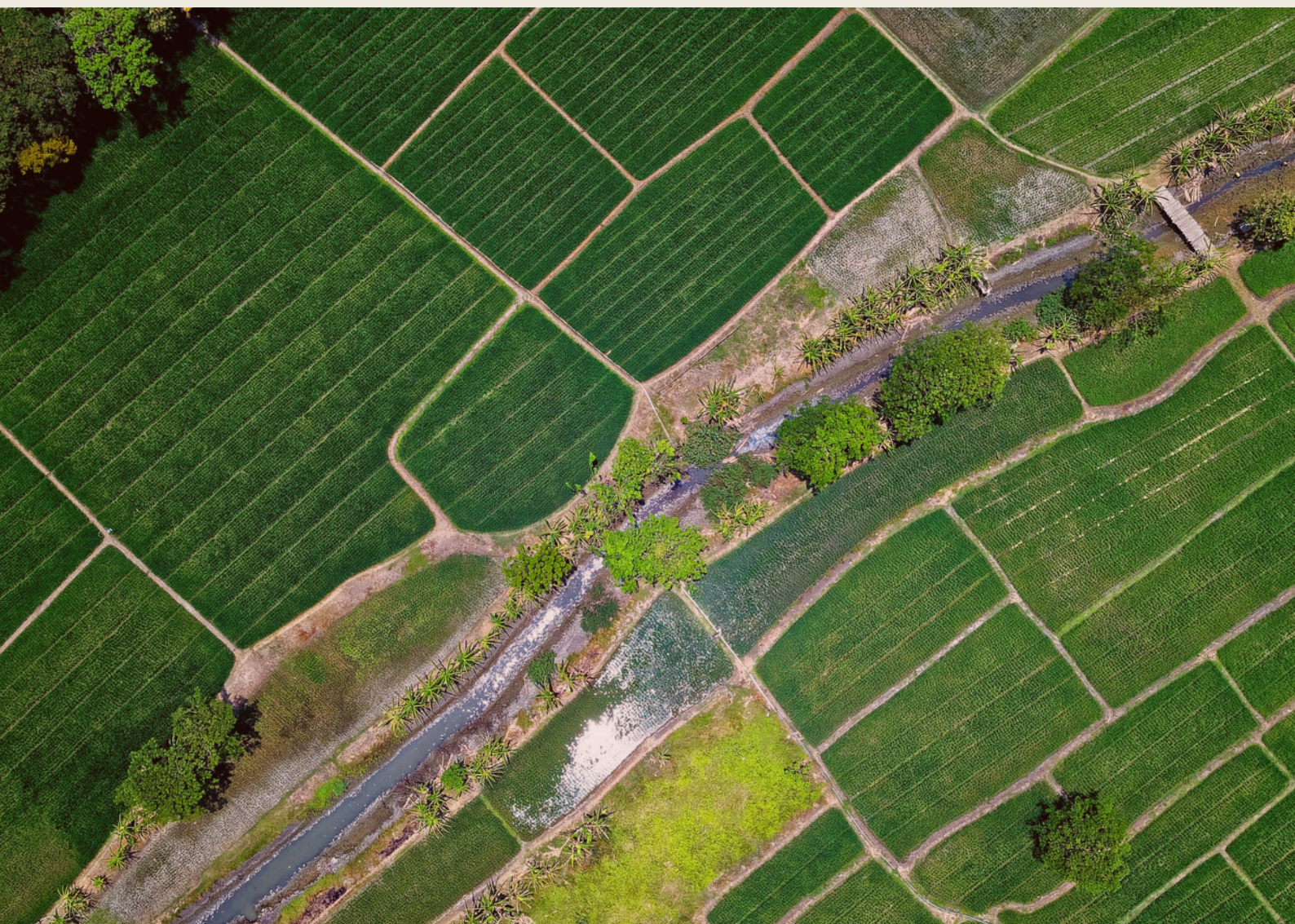

TALAJVÉDELMI ÁLLÁSPONT

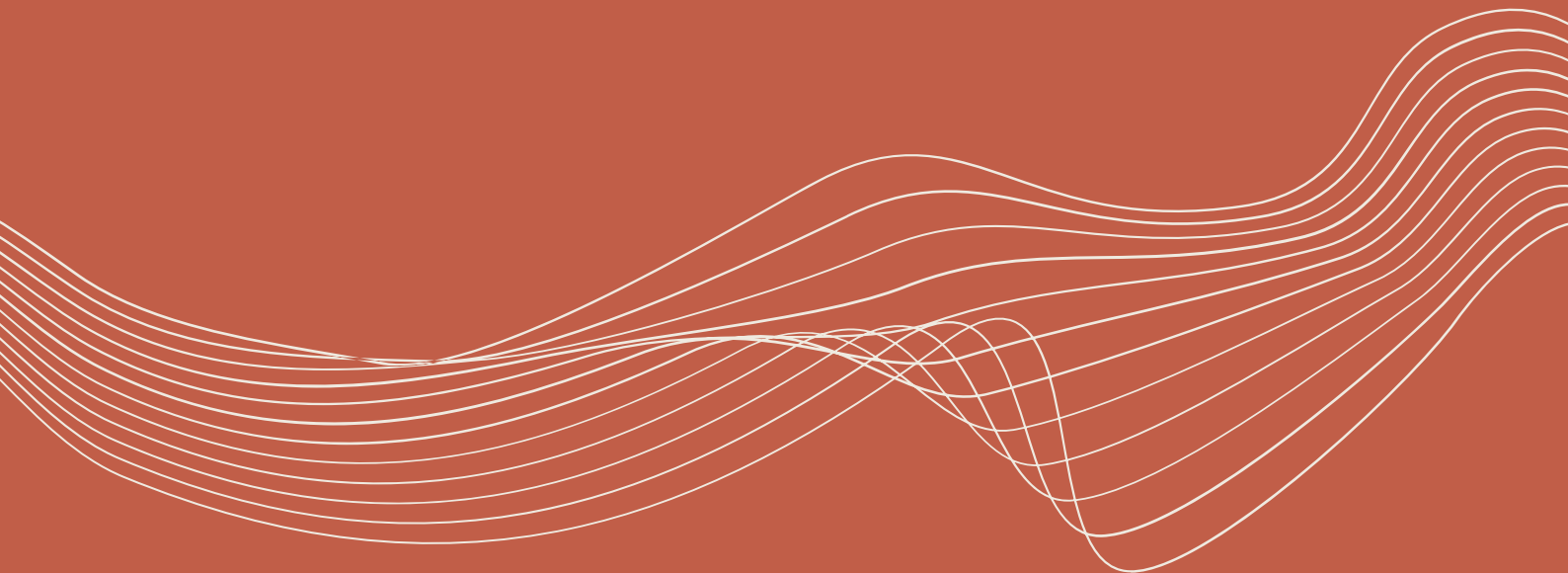

Tartalomjegyzék

- 01** Talaj és víz válsága
- 02** KAP 2023-2027 tapasztalatai
- 03** Rendszerszintű összefüggések
- 04** Vízvisszatartás és öntözés szerepe
- 05** Javaslatok a KAP 2023-2027 végrehajtásához
- 06** Talajvédelmi Alapprogram és új támogatási irányok
- 07** A regeneratív gazdálkodás, mint stratégiai átállás
- 08** Talaj és víz, mint nemzeti örökség és biztonsági alap

1. A talaj és víz válsága, mint közös kihívás

A talaj és a víz együtt alkotják az élet és az élelmiszer-termelés ökológiai alapját.

Magyarországon azonban e két rendszer állapota az elmúlt évtizedben drámaian romlott. A talajok vízmegtartó képessége, szerkezeti stabilitása és biológiai aktivitása gyengül, miközben a felszíni és felszín alatti vizek mennyisége és minősége is romló tendenciát mutat. A következmények egyszerre jelentkezők: aszály és belvíz ugyanazon tájakon, a termékenység csökkenése, az élelmiszer-biztonság romlása, valamint a vidéki gazdaságok növekvő klímakitettsége.

E válság gyökere nem csupán meteorológiai, hanem rendszerszintű ökológiai probléma: a talaj szerkezeti leromlása miatt a csapadékvíz nem tud beszivárogni, a vízhiány pedig tovább gyengíti a talajéletet és a humuszképződést.

A folyamat öngerjesztő: minél rosszabb a talajszerkezet, annál gyorsabban vész el a víz, és minél kevesebb a víz, annál gyorsabban pusztul a talaj biológiai aktivitása.

KAP jövője

A Közös Agrárpolitika (KAP) jelenlegi és jövőbeli ciklusai döntő jelentőségűek abban, hogy Magyarország képes lesz-e megállítani ezt a negatív spirált.

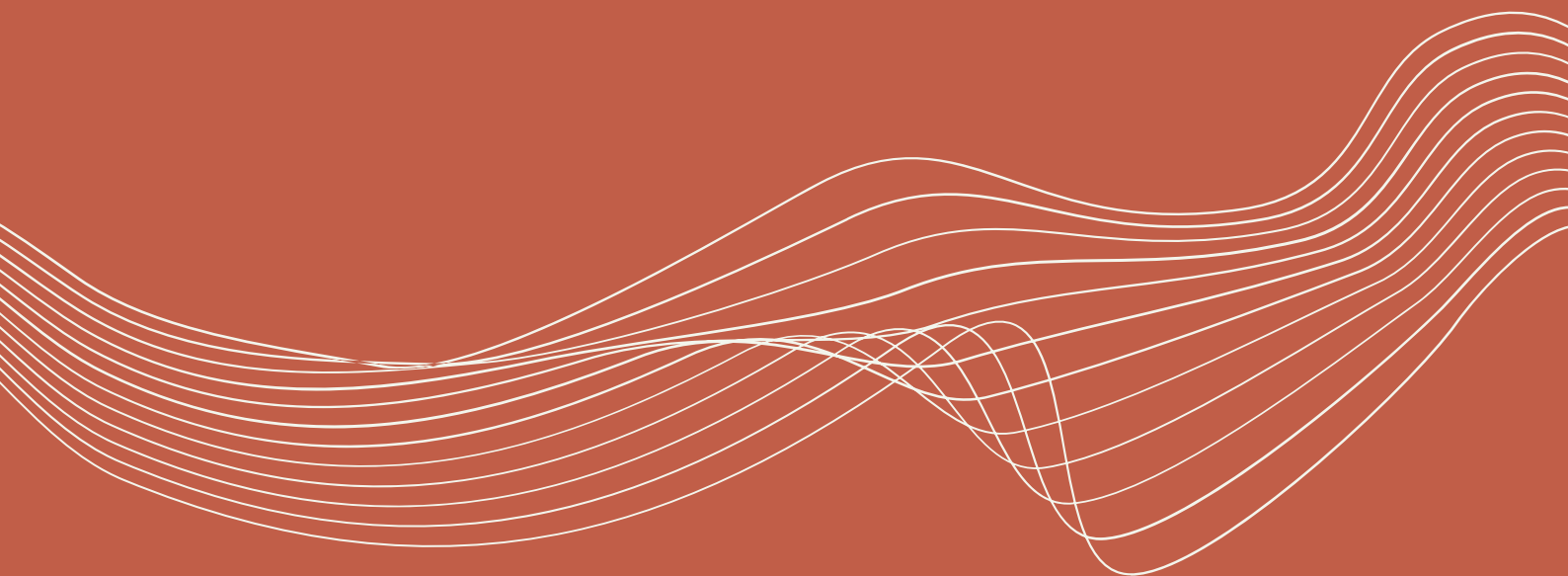
A talaj- és vízvédelem ma már nem külön kezelhető szakpolitikai terület, hanem ugyanannak az éghajlati és ökológiai válságnak két arca. Ennek felismerése szükségessé teszi, hogy a KAP eszköztárát – az Agro-ökológiai Programtól (AÖP) kezdve a vidékfejlesztési intézkedésekig – olyan irányba fejlesszük, amely a talajmegőrzést, vízvisszatartást és klímaadaptációt egységes rendszerként kezeli.

Soil Hub Hungary szerepe

A Soil Hub Hungary, mint szakmai és civil együttműködésen alapuló talajvédelmi hálózat, e dokumentumban olyan ajánlásokat fogalmaz meg, amelyek egyszerre szolgálják a 2023–2027-es időszak végrehajtási hatékonyságát, és megalapozzák a 2027 utáni reform talaj- és vízcentrikus megközelítését.

www.soilhub.hu

2. A KAP 2023-2027 tapasztalatai

A talajegészség helyzete Magyarországon

Magyarország területének mintegy 82%-a alkalmas mezőgazdasági művelésre, ebből több mint 5 millió hektár szántó. Az ország természeti adottságai kedvezőek, azonban a talajállapot gyors romlása az elmúlt két évtizedben egyre súlyosabb környezeti és gazdasági következményekkel jár.

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség adatai szerint az EU mezőgazdasági talajainak közel 65%-a leromlott vagy erősen leromlott állapotban van – és ez az arány a magyar talajokra is érvényes. A Nemzeti Talajmonitoring Rendszer 2022-es felmérései szerint a hazai termőterületek több mint 60%-át érinti valamilyen talajdegradációs folyamat. Egy területen akár egyszerre több talajdegradációs folyamat is jelentkezik.

A degradáció elsődleges formái közé tartozik az **erózió, a defláció, a szerkezet leromlása, a tömörödés, a szerves anyag és tápanyag tartalom csökkenés, a biológiai aktivitás és diverzitás csökkenése, az elsavanyodás, a szikesedés.** Ezek a folyamatok nemcsak a termőréteg fizikai eltűnéséhez vezetnek, hanem az **élővizek eutrofizációját** és a **talaj vízvisszatartó képességének csökkenését** is okozzák.

A talajromlás különösen veszélyes, mert csendes folyamat: évtizedek vagy akár pillanatok alatt játszódik le, miközben a mezőgazdasági gyakorlatok gyakran nem érzékelik azonnal a termékenység csökkenését.

Az aszályos évek ugyanakkor hirtelen rámutatnak a probléma gyökerére – a csapadék nem tud beszivárogni a leromlott talajokba, így a víz a felszínen elfolyik vagy elpárolog, belvíz és aszály ugyanazon táblán is kialakulhat.

A KAP AÖP intézkedései előrelépést jelentettek a talajvédelem szemléletében, hiszen megjelentek a takarónövények, a forgatás nélküli művelés és a biodiverzitás-növelő elemek támogatási formái.

Ugyanakkor a jelenlegi végrehajtás még nem ösztönzi kellő mértékben a komplex, talajéletet regeneráló és vízvisszatartó gazdálkodási rendszerek bevezetését.

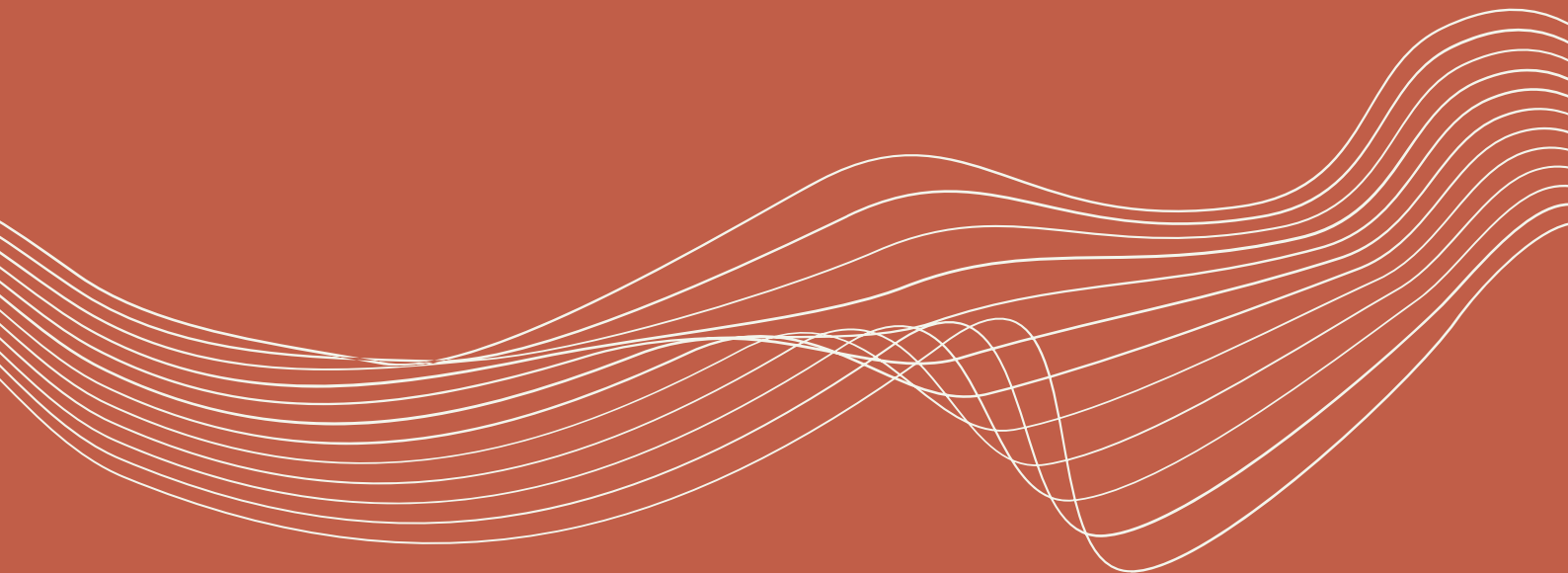
A tapasztalatok alapján az AÖP pontozási rendszere jelenleg nem elég érzékeny a talajállapot különbségeire: ugyanazt a támogatási összeget kapja egy gazdálkodó jó állapotú és egy rossz állapotú (pl. súlyosan tömörödött) talajon is, miközben a regeneráció költségei és időigénye között többszörös különbség van.

A Soil Hub Hungary Értékelése

A Soil Hub Hungary értékelése szerint a 2023–2027-es KAP-ciklus legnagyobb kihívása tehát az, hogy a támogatáspolitikai és a talajtani valóság közé szorosabb kapcsolat épüljön, illetve a talajjavítási eszközök ne látszólagos, hanem tudatosan irányított, tudásalapú, valóságos hatásokra épüljenek. Ehhez olyan rendszerre van szükség, amely a talajélet, a szerkezet és a vízmegtartás mérhető javulását tekinti eredménynek, nem pusztán a gazdálkodási gyakorlatok formális alkalmazását. Egy-két elem beillesztése nem változtatja meg a gyakorlatot. Abban egyetértünk, hogy be kell vezetni a regeneratív gazdálkodás elemeit, de áttörést csak egy új rendszer integrálása eredményezhet. Néhány elem beillesztése a konvencionális rendszerbe nem okoz előrelépést, sőt a potenciális eredménytelenség miatt visszalépést is jelenthet. A rendszerszintű változást több elem egyidejű integrálása érheti el, vagyis a cél a 3-4 regeneratív elem egyidejű alkalmazása az 1-2 helyett.

3. Rendszerszintű összefüggések

Talaj és víz kapcsolata

A talajdegradáció és a vízhiány ugyanannak az ökológiai válságnak a két oldala. A magyar táj vízérzékenysége nem csupán az éghajlati változások következménye, hanem a talajszerkezet romlásából és a táj vízmegtartó funkcióinak csökkenéséből ered.

A talajok vízforgalmát a szerkezetesség és az abból fakadó pórusdiverzitás határozza meg: ha a szerkezeti elemek szétporladnak vagy tömörödnek, a csapadékvíz nem tud beszivárogni, így az értékes talajnedvesség rövid idő alatt elvész.

A degradált talajokon a nagy intenzitású csapadék a felszínen marad, elfolyik vagy a mélyedésekben összegyűlik, pangóvizeket és belvizeket okozva. Tavasz közepére, végére ezek a felszíni vizek elpárolognak, illetve a gazdák levezetik, így a mélyebb rétegek vízhiányossá válnak. Ez a „belvíz-aszály paradoxon” a magyar mezőgazdasági térségek egyik legnagyobb, rendszerszintű kihívása.

A talajszerkezet leromlása többnyire nem természetes, hanem agrotechnikai eredetű: a túlzott talajbolygatás, a tömörítő géphasználat, a szervesanyag-elvonás és a szűk vetésszerkezet együttesen bontja le a talaj szerkezetét. A szerkezeti elemek eltűnésével megszűnnek a makropórusok, amelyek a víz és a levegő mozgását biztosítják a talajban.

E folyamatok eredménye kettős: egyrészt nő az aszályérzékenység, és nő a lefolyás is, ami eróziót és tápanyag-vesztést okoz. A jelenség már nemcsak agrárökológiai, hanem hidrológiai és élelmezésbiztonsági kérdéssé vált.

Az egészséges talaj vízmegtartó képessége kulcsfontosságú az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban: minden 1%-os humusztartalom-növekedés hektáronként átlagosan 150–200 m³ víz tárolására képes. Ezért a humuszképző folyamatok támogatása és a szervesanyag-visszapótlás nem pusztán agronómiai, hanem klímaadaptációs intézkedés is.

A talaj tápanyag-gazdálkodása

A talajban található tápanyagok a növények számára létfontosságú alapvető építőelemeket biztosítják, amelyek a növekedés, a fejlődés és a stressztűrési feltételei. A tápanyagok körébe egyaránt beletartoznak a makroelemek és a mikroelemek, amelyek megfelelő arányú és folyamatos ellátottsága elengedhetetlen a jó növényegészség, a stabil terméshozam és a kártevőkkel, illetve kórokozókkal szembeni ellenállóképesség fenntartásához. A tudatos tápanyag-gazdálkodás és az egészséges talajélet fenntartása egyaránt meghatározó a talaj termékenységének megőrzésében és a hosszú távú ökológiai és gazdasági fenntarthatóság biztosításában.

A talajélet

A talaj biológiai rendszere, különösen a talajmikrobiom, meghatározó szerepet játszik a talaj működőképességének fenntartásában. A mikroorganizmusok végzik a szerves anyagok lebontását, és olyan tápanyagformákat hoznak létre, amelyeket a növények képesek felvenni. E folyamatok alapozzák meg a humuszképződést és a talaj szerkezetének épülését is. A mikrobiális közösségek által termelt ragasztóanyagok — például a gombákhoz köthető glomalin-típusú vegyületek — stabil aggregátumokat hoznak létre, amelyek kulcsfontosságúak a talaj víz- és levegőgazdálkodásában.

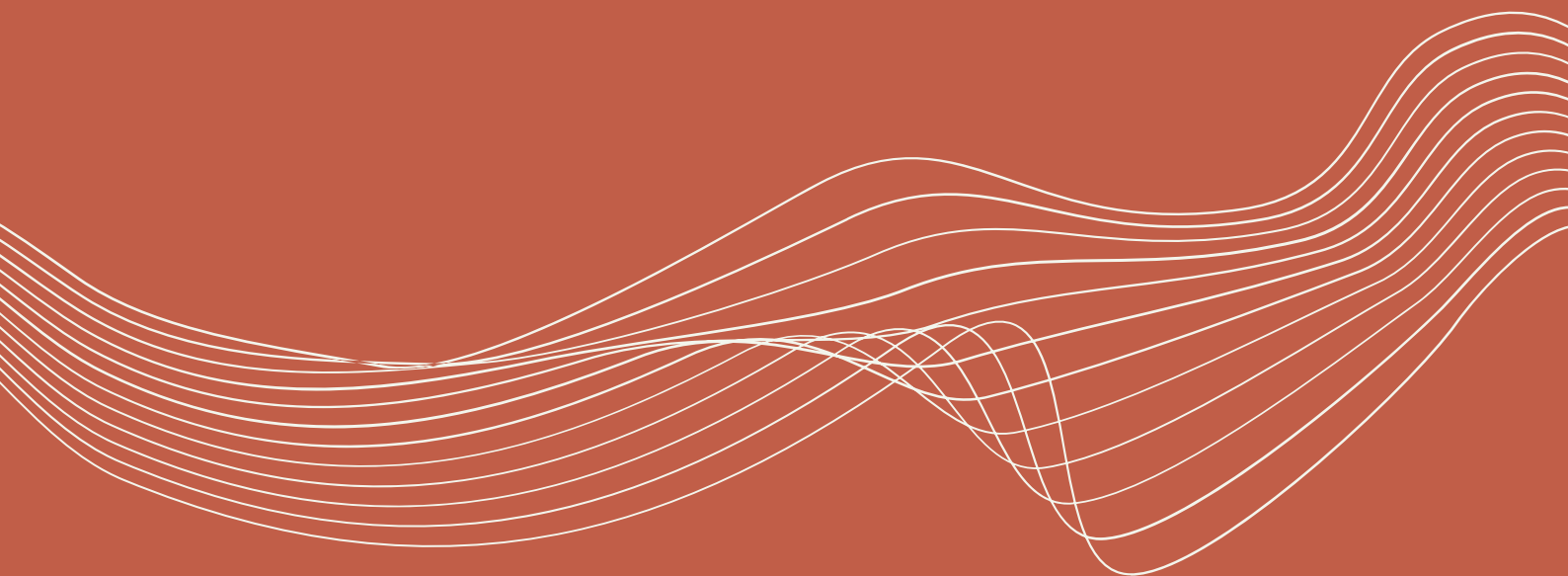
A talajélet diverzitása határozza meg, hogy a talaj mennyire ellenálló és képes-e ellátni ökológiai funkcióit. A talaj biológiai hálózata többretegű és önszerveződő: a mikrobiom (baktériumok, gombák, algák) csupán az alapréteget alkotja, mely fölött ízeltlábúak, nematódák, protozoák és giliszták milliói működnek együtt. Egy élő talaj tehát saját belső szabályszerűségekkel, kölcsönhatásokkal és funkcionális kapcsolatokkal rendelkező ökoszisztéma. Minél gazdagabb ez a hálózat, annál stabilabb a talaj szerkezete és annál nagyobb a vízmegtartó képessége. Minél összetettebb, diverzebb és hosszabb funkcionális lánc alakul ki a talajban, annál több szén- és tápanyagot képes integráns módon megkötni és tárolni.

A Soil Hub Hungary Értékelése

A jelenlegi mezőgazdasági gyakorlatok gyakran nem veszik figyelembe a talajbiológiai folyamatok jelentőségét. A túlzott talajbolygatás, a szűk vetésszerkezet és a szervesanyag-hiány hosszú távon csökkenti a biológiai aktivitást. Mivel a talaj lassan, de következetesen reagál, a biológiai leromlás következményei sokszor csak évekkel később, a szerkezet romlása és a vízháztartás gyengülése formájában válnak nyilvánvalóvá. Ezért a talajélet támogatása nem kiegészítő elem, hanem a talajfunkciók és a mezőgazdasági termelés hosszú távú fenntarthatóságának alapfeltétele.

4. A vízvisszatartás és öntözés szerepe

Tanulságok és korlátok

Magyarország mezőgazdasági területeinek kevesebb mint 10%-a (kb. 400 ezer hektár) tekinthető reálisan öntözhetőnek. Ez azt jelenti, hogy az öntözés nem lehet az aszály elleni védekezés általános eszköze, csupán célzott technológiai kiegészítés bizonyos intenzív kultúrák esetében.

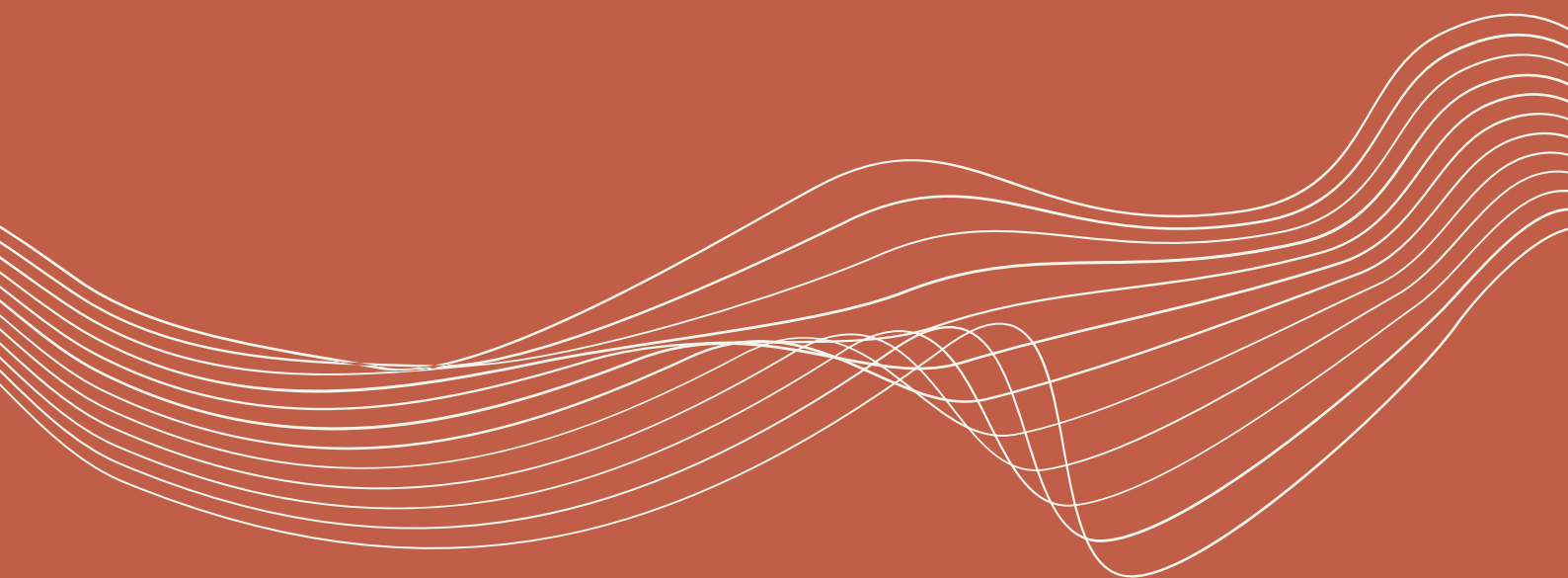
A jelenlegi öntözési fejlesztések sok esetben nem veszik figyelembe a talajtani adottságokat: számos helyen olyan réti talajokon történik vízpótlás, ahol a talajvíz amúgy is magas, míg a szárazabb, jobb talajtani adottságokkal rendelkező talajok öntözése nehezen megvalósítható. A helytelen öntözési gyakorlatok — túlöntözés, rossz időzítés, egyenletes vízkijuttatás — másodlagos szikesedést, eliszapolódást és reduktív viszonyokat idézhetnek elő.

Ezzel szemben a víz visszatartás a táblák szintjén, a talajban és a tájban egyszerre ad választ az aszály- és belvízproblémákra. A természetes vízmegtartás eszközei — szármaradványok táblán hagyása, takarónövények, forgatás nélküli művelés, humusznövelés — egyszerre csökkentik az elfolyást, növelik a beszivárgást és mérséklék a párolgási veszteséget.

A feltöltő öntözés (*pre-seasonal irrigation*) koncepciója, amely víztöbbletes időszakokban segíti a talaj vízraktározását, szintén hatékony, de ma még alig alkalmazott gyakorlat Magyarországon. Ennek ösztönzése különösen fontos lenne a készletalapú vízszolgáltatási rendszer bevezetésével, amely olcsóbb vízdíjat biztosít bőséges készletek idején, és korlátozást alkalmaz vízhiány esetén.

Az öntözés fejlesztése csak akkor fenntartható, ha talajalapú tervezésre épül. Ehhez szükséges a részletes mikrodomborzati és talajtani térképezés, valamint a változtatható intenzitású öntözési (VRI) rendszerek alkalmazása, amelyek a kijuttatott víz mennyiségét a talaj vízvezető képességéhez igazítják. Ez nemcsak vízmegtakarítást, hanem hatékonyabb gazdálkodást és hosszabb távú talajvédelmet is eredményez.

5. Javaslatok a KAP 2023-2027 végrehajtásának finomhangolásához

A Soil Hub Hungary szakmai értékelése szerint a jelenlegi KAP-ciklus sikerének kulcsa a **talajmegőrzés beépítése** a támogatási döntések logikájába.

Az alábbi intézkedések a 2025–2027 közötti időszakra vonatkozó, szakmailag megalapozott ajánlások:

1. Talajegészség mérésének és értékelésének bevezetése a támogatási rendszerbe

01

Talajegészségügyi vizsgálatok

A közvetlen kifizetések feltételeként be kell vezetni az egységes talajegészségügyi vizsgálatokat, amelyek tartalmazzák a szerves szén (C%), a talajbiológiai aktivitás és a szerkezeti állapot értékelését.

02

Adataalapú mérések

Az adataalapú mérés lehetővé teszi, hogy a támogatások ne pusztán gyakorlatokat, hanem valódi regenerációs eredményeket finanszírozzanak.

03

Gazda továbbképzés

Fokozni kell a gazdák tudatosságát, oktatással, támogatással, hogy értsék az elérendő célokat, és ne csak kötelezően bevezetendő eszközöket lássanak.

2. A talajéletet és vízvisszatartást szolgáló gyakorlatok célzott ösztönzése

A KAP AÖP keretében kiemelt támogatást kell biztosítani azoknak a gazdálkodóknak, akik:

- takarónövényeket alkalmaznak és egész évben élő gyökérzetet tartanak fenn,
- szerves trágyát, komposztot vagy zöldtrágyát juttatnak vissza,
- minimalizálják a talajforgatást,
- agrár-erdészeti és füves-sávós rendszereket telepítenek,
- talajtani felvételezésen alapuló, talajtudatos, a talajadottságokhoz illeszkedő művelést folytatnak

Kiemelten kell támogatni a talajtérképezést és a precíziós, talaj- és menedzsment zóna alapú tudatos, adottságokhoz illeszkedő gazdálkodást, illetve az ezt megalapozó eszközkészletet és szaktanácsadást.

E gyakorlatok együttesen **helyreállítják a talaj vízmegtartó funkcióját, csökkentik az eróziót és növelik a termésbiztonságot.**

3. Talajtani alapú differenciálás az AÖP-ben

Az AÖP támogatási rendszerét **talajtípusonként és régióspecifikusan** (jellemző talajtársulások alapján meghatározott) kell alakítani.

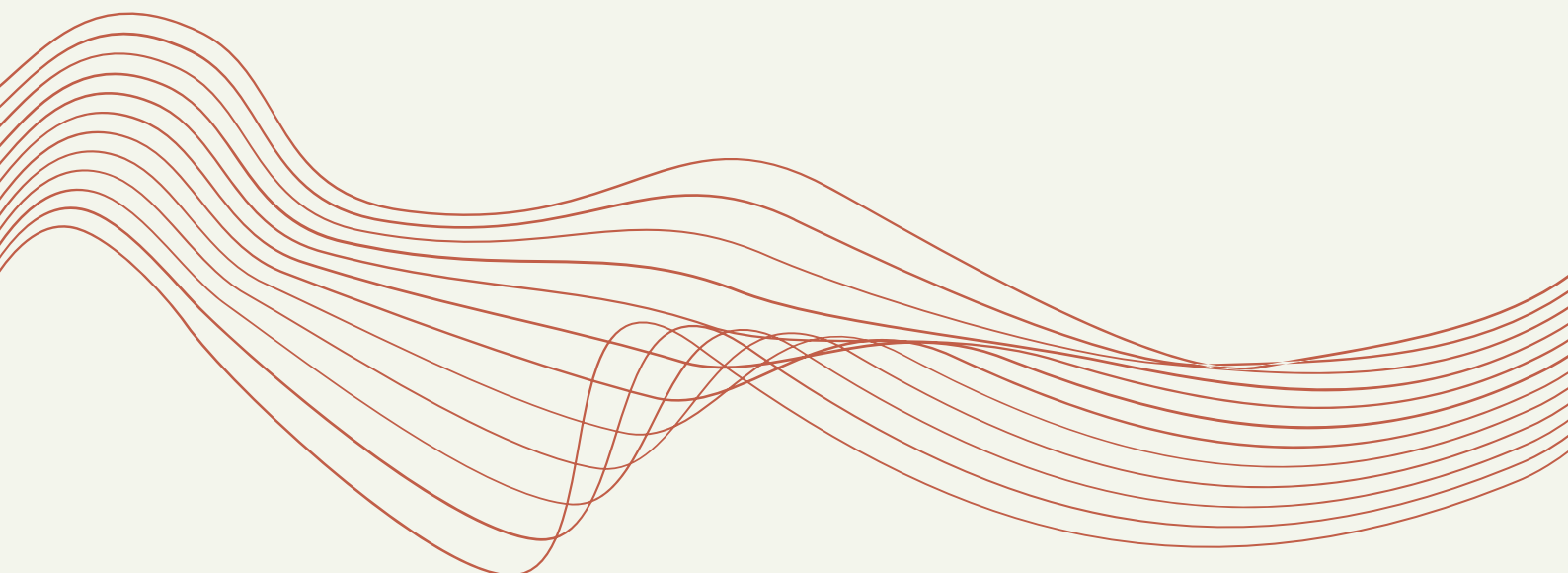
A degradált területeken a regenerációs költségek fedezésére **magasabb támogatási intenzitás** indokolt. A kedvezőtlen adottságú és erősen degradált, nem profitábilis termelő területek kivonását kell támogatni jövedelempótló támogatással, ami csökkenti a környezeti terhelést, és a nem gazdaságélénkítő, veszteséges termelést támogató környezetpusztító támogatásokat az ökológiai és klímaadaptációs funkciók előnyére.

Ehhez országos, a nemzeti talajtani adatbázisokra (TIM) épülő, illetve a LUCAS és az EU-s programokhoz illeszkedő **talajállapot-monitoring rendszer** szükséges, amely összekapcsolja a KAP, a vízügyi és a természetvédelmi adatbázisokat. Ez nem EU-s kényszer, hanem nemzeti érdek. Ehhez jó alapot nyújt a TAKI irányításával kidolgozásra került Talajdegradációs Monitoring Rendszer (TDR), ami az Országos Környezeti Információs Rendszer (OKIR) talajtani modulja.

4. A zöldmezős beruházások korlátozása, barnamezős fejlesztések ösztönzése

A termőföldek beépítése drasztikusan csökkenti a beszivárgást és a vízmegtartást, ezért a KAP vidékfejlesztési forrásainak egy részét a barnamezős területek rehabilitációjára kell átcsoportosítani.

A földhasználat-váltás klíma- és talajtani hatását kötelező előzetes értékeléshez kell kötni, különösen termőföld kivonás esetén. Nagyon határozott kivonás-ellenes és barnamező rehabilitációs politika szükséges. Szükséges a barnamezők kármentesítése zöldmezőkké, illetve, barnamezők ipari célú felhasználása a zöldmezők megvédése érdekében.

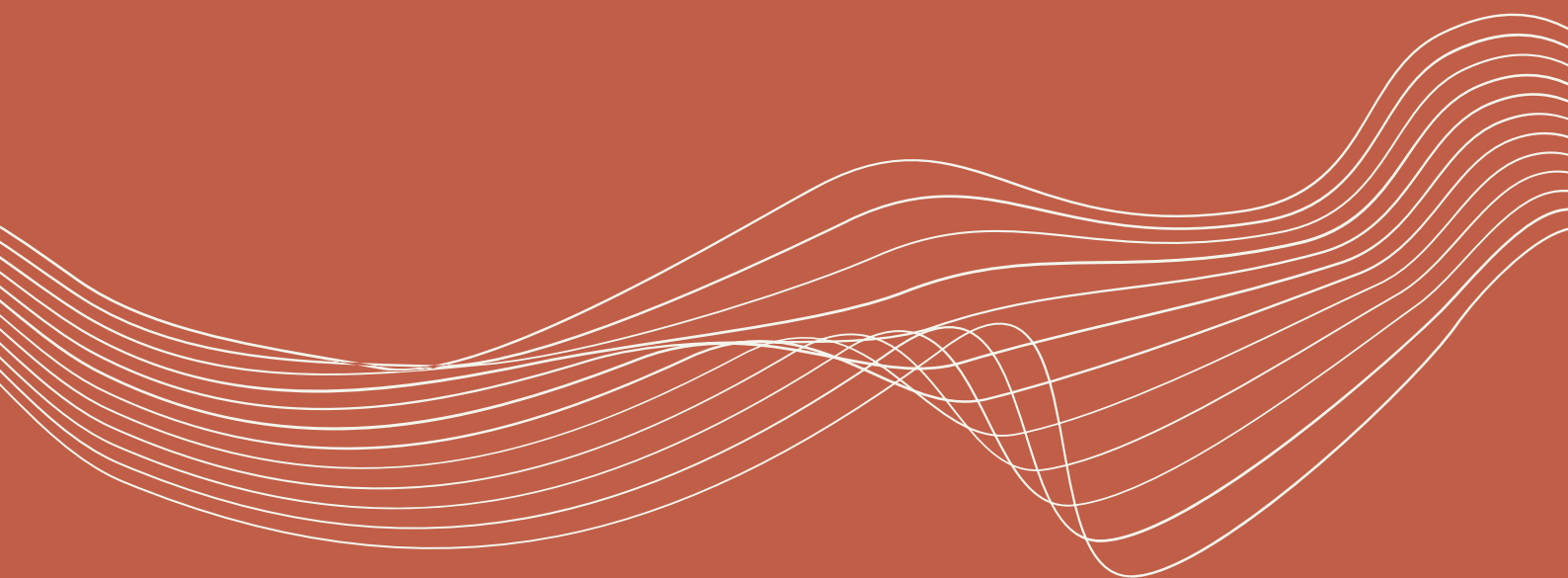
5. Talajtani oktatás és tudástranszfer megerősítése

A regeneratív gazdálkodási átállás támogatása csak tudásalapon valósítható meg.

- A KAP-ban ezért kötelező elemként kell megjeleníteni a talajtani, talajélet, humuszgazdálkodás és vízvisszatartás témájú képzéseket és szaktanácsadást.
- A helyi tapasztalatok megosztását szolgáló erős talajtani megalapozottságon alapuló mintagazdaság-hálózat (peer-to-peer tanulás, lighthouses of the EU Soil Mission living labs) létrehozása szintén kiemelten támogatandó a Soil Mission Living Lab hálózat jó gyakorlatainak terjesztésére.
- Javasolt egy nemzeti talajtani hálózat (Soil Hub Hungary) működtetése, amely a hazai Soil Mirror Group (EU Missions) szerepét is betölthetné.

www.soilhub.hu

6. Kitekintés a KAP 2027 utáni időszakára

Talajvédelmi Alapprogram és új támogatási irányok

A 2027 utáni Közös Agrárpolitika (KAP) időszaka lehetőséget teremt arra, hogy Magyarország a saját agrár-ökológiai adottságaira és vízgazdálkodási kihívásaira építve átfogó talajvédelmi stratégiát valósítson meg. A már létező Talajvédelmi Stratégia és a hozzá kapcsolódó Cselekvési Program továbbfejlesztése elengedhetetlen. Az Európai Bizottság Soil Strategy for 2030 és az EU Soil Mission keretében meghatározott célok szerint 2050-re minden uniós tagállamnak biztosítania kell a talajegészség helyreállítását és fenntartható használatát.

Magyarország ezen cél eléréséhez a **Talajvédelmi Alapprogram (TAP)** koncepcióját javasolhatja, amely a KAP második pillérén belül, de az AÖP-vel és az AKG-val szoros összhangban működő, célzott, folyamat-alapú támogatási keret lenne. A program a regeneratív gazdálkodás lépéseit támogatná három egymásra épülő szinten:

- **I. szint – Bevezetés:** talajmegőrző gyakorlatok kipróbálása (takarónövény, minimális bolygatás, komposzthasználat).
- **II. szint – Átállás:** legalább 3 éves, dokumentált regeneratív művelés talajmonitoringgal és vetésforgó-diverzifikációval.
- **III. szint – Regeneráció:** a talaj egészségi mutatóiban kimutatható javulás (szerves C%, vízmegtartás, biológiai aktivitás).

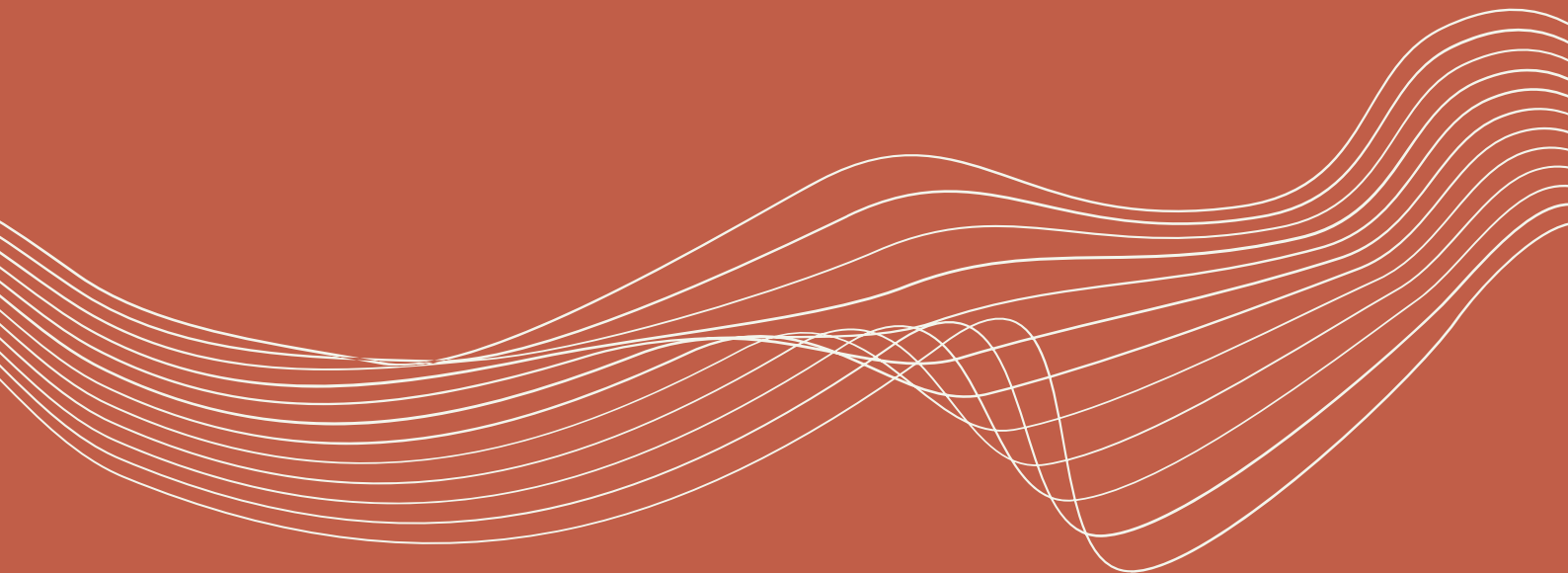
A folyamat-alapú ösztönzés előnye, hogy nemcsak az eredményeket, hanem a gazdálkodók átállási erőfeszítéseit is elismeri. Ez a megközelítés csökkenti az adminisztratív terheket, miközben a gazdákat hosszú távú, fokozatos regenerációra ösztönzi és rávilágít a tudatos, környezeti adottságokhoz illeszkedő input minimalizálással jellemezhető gazdálkodásra.

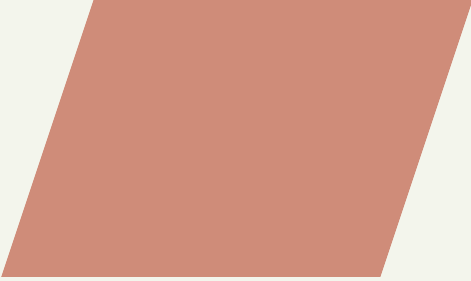
A regionalitás fontos, de ez a megosztás és felosztás nem jó, nem szakszerű. A TAP regionális célokhoz is igazodna:

- **homokvidékeken** a szervesanyag-pótlás és a szélerózió elleni védelem,
- **dombvidékeken** a talajtakarás növelése és a lejtős erózió csökkentése,
- **alföldi térségekben** a vízviasszatartás és szikesedés-megelőzés,
- **hegyvidékeken** a legelők regenerációja és a vízmosások mérséklése lenne elsődleges cél.

A program működéséhez elengedhetetlen a **Nemzeti Talajegészség Adatbázis** létrehozása, amely a talajvizsgálatok, szenzoros és műholdas adatok integrálásával valós idejű visszajelzést adna a gazdálkodók és a döntéshozók számára.

7. A regeneratív gazdálkodás, mint stratégiai átállás

A regeneratív mezőgazdaság nem új agrártechnológia, hanem rendszerszintű szemléletváltás. Célja, hogy a termelés a talaj ökológiai folyamataira épüljön, ne azok rovására.

A KAP 2027 utáni reformjában a regeneratív gazdálkodásnak nem különálló elemként, hanem a támogatáspolitikai alaplogikájaként kell megjelennie.

A Soil Hub Hungary javaslata szerint a következő hét alapelv képezheti a magyar regeneratív keretrendszer gerincét:

1. Talajtani alapú gazdálkodás

Komplex talajtérképezés és a talajadottságokhoz illeszkedő agrotechnológia kialakítása. Nem erőből, az inputanyag mennyiség növeléséből kell többletet termelni, hanem a talajtani adottságokra épülő, fenntartható technológiák térbeli és időbeli tudásalapú illesztéséből, ahol a talajjavítás egyenrangú elem a termelékenység mellett.

2. Minimális talajbolygatás és forgatás nélküli művelés

Csökkenti az oxidációt és a szerkezeti leromlást, növeli a vízmegtartást.

3. Állandó talajfedettség takarónövényekkel, gyökértermesztés

Mérsékli az eróziót és párolgást, támogatja a talajéletet.

4. Diverz vetésforgó és mély gyökerű növények

Javítják a tápanyagkörforgást és a mikrobiális diverzitást.

5. Szervesanyag-visszapótlás és helyi komposztálás

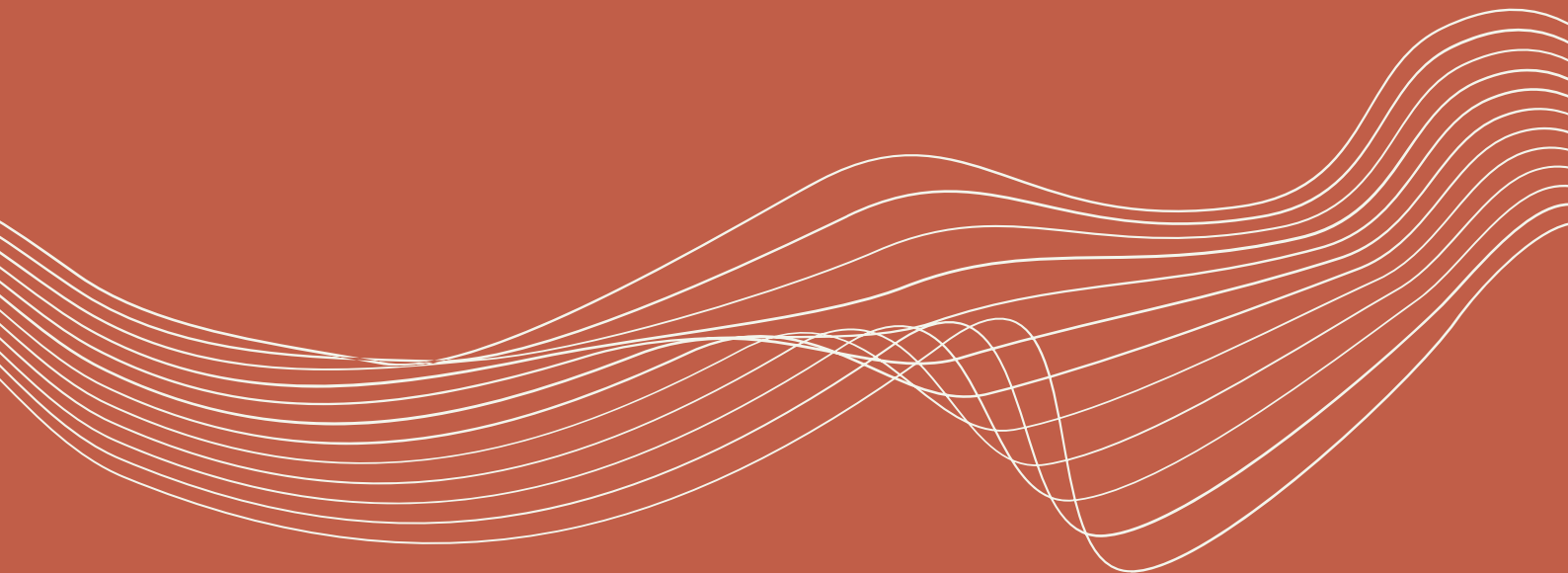
Növeli a humusztartalmat, fokozza a talaj víz- és tápanyaggazdálkodást.

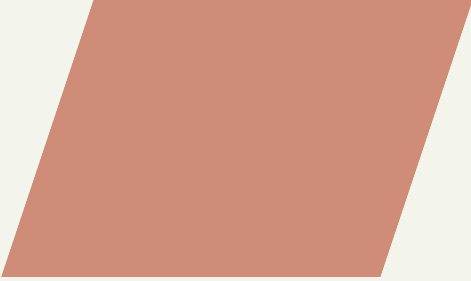
6. Tájléptékű ökológiai elemek integrálása (agrárerdészet, füves sávok, mezsgyék)

Mérsékli a széleróziót, helyreállítja a mikroklímát, javítja a biodiverzitást.

7. Állatállomány integrálása a termelésbe és a talajhasználatba

8. Talaj és víz, mint nemzeti örökség és biztonsági alap

A talaj és a víz nem megújuló erőforrások, hanem közös örökségünk, amelyek megőrzése nemcsak környezeti, hanem **nemzetstratégiai feladat**. A következő KAP-időszakban hozott döntések meghatározzák, hogy a magyar mezőgazdaság a kimerülés vagy a regeneráció útját választja-e.

A Soil Hub Hungary álláspontja szerint Magyarország csak akkor lesz képes alkalmazkodni a klímaváltozás kihívásaihoz, ha a talajmegőrzés és vízvisszatartás a támogatáspolitikai középpontjába kerül. Ez a megközelítés nemcsak az agrárium versenyképességét, hanem a vidéki közösségek megélhetését és az ország élelmezési biztonságát is védi.

A talaj és a víz egészségébe fektetett minden forint befektetés az ország élelmezésbiztonságába, ellenállóképességébe, gazdasági stabilitásába és társadalmi jólétébe.

Egy talaj- és vízcentrikus KAP nemcsak a gazdákat segíti, hanem az egész társadalmat – mert **az élő talaj az élhető jövő záloga**.

Közreműködtek

Szerkesztő:

Németh Livia

Szakmai lektor:

Dr. Dobos Endre

Dr. László Péter

Dr. Berényi-Üveges Judit

Ács Patrícia